

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Stella

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161404041184.pdf> (tilgået 20. oktober 2021)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↵ Men lader Krigeren nu slaaes i Fred.
Om Læserne imidlertid mig spørge,
83 Om Doris paa sin Kant og holdte op at sørge ?
Saa svarer jeg
N e i.
Hun græd i Nætter, græd i Dage.
Selv hendes største Trøst var hendes største Plage,
Og det var hendes Søn. »Du bøde skal, mit Barn!«
Hun sagde tit, »fordi din Moder var et Skarn.«
Hun mod sig selv var haard, som Pmitenter sømmer;
Men, Læser! jeg saa strængt ei hende dømmes.
Vide
Vort Nummer femtens siette Side.*)
Den Søn var nu alt tretten Aar,
Og lignede sin Fader paa et Haar.
Hvem Drængens Fader var, behøves ei at sige.
Til Doris Bye en Krigsmand kom,
Som i en Trefning var sat ud af Stand at krige,
Han, Byen rundt, fortalte om,
Hvor stor og tapper var hans General,
Og at han selv i Feldt var ei saa gal.
Engang da Doris's Søn af Skolen gik,
Sergeanten Øie paa ham fik;
(Han var Sergeant)
Han løber til ham hen, med venstre Arm ham kryster,
(Den høire Fienden fra ham vandt)
Saa Drængens Indvold ryster.
»Nu kan jeg hilse ham fra hans Papa«
»Jeg ingen Fader har,« faldt Drængen ind i Talen.
»Han var endogsaa død,
Før jeg blev fød.«
»Han er,« saa bandte han, »en Søn af Generalen,
Og den, ham sagde død, han er en Svinehund.«
»Jeg haver hørt det af min Moders egen Mund.«
»Ja, Junker! naar saa er, saa vil jeg tage
Min Svinehund tilbage;
Men har han anden Faer end som min General,
Saa lyver Junkers Fies, hvis ei, saa er jeg gal.
Maae jeg vel spørge, Deres Frue Mama,
Boer hun vel langt herfra?«
»Nei, men hun aldrig taer imod Visiter.«
»Saa,« svarede Sergeanten bitter,
»Saa kan hun lade være,
Jeg ellers troer, at Tidender fra Mand
Bør være vakker Kone Mære;
Men her er nok en sær Beskaffenhed.
Ja Kone er og Kone to, man veed.«